

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลของฟิล์มเคลือบบริโภคได้ชนิดสองชั้นจากโซเดียมเคซีเนต
และไวนิลต่อการรอดชีวิตของ *Bifidobacterium* ตรีรูป[†]
ในเม็ดแป้งมันสำปะหลัง

ผู้เขียน

นางสาวพนิชา รัตนปิติกรณ์

ปริญญา

วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร. พัชรินทร์ ระวีyan

ประธานกรรมการ

Prof. Dr. Lech Ozimek

กรรมการ

ผศ. ดร. ภูริวัฒน์ สีสวัสดิ์

กรรมการ

ดร. ชาติชาย ใจนงนุช

กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาผลของฟิล์มเคลือบบริโภคได้ชนิดสองชั้นจากโซเดียมเคซีเนตและไวนิลต่อการรอดชีวิตของ *Bifidobacterium* ตรีรูปในเม็ดแป้งมันสำปะหลัง มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ และความถูกในการกักเก็บเชื้อ *Bifidobacterium longum*, *Bifidobacterium bifidum* และ *Bifidobacterium infantis* ของเม็ดแป้งมันสำปะหลังที่ผ่านกรรมวิธีการทำแห้งแบบแห้งเยื่อแก้ไข่ โดยการแห้งเยื่อแก้ไข่แบบช้าที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง หรือ การแห้งเยื่อแก้ไข่แบบเร็วที่อุณหภูมิ -176 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5-10 นาที โดยใช้เม็ดแป้งมันสำปะหลังจาก 3 ตราสินค้า ได้แก่ Golden Chef®, Special Sacoo® และ Thaiworld® 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของสารเคลือบที่เป็นไวนิล 3 ชนิด (กรคปลาสติก แพโนเนนและชีฟิง) และโซเดียมเคซีเนตต่อการรอดชีวิตของ *B. longum*, *B. bifidum* และ *B. infantis* ตรีรูป 3) เพื่อหาจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตของเซลล์อิสระและเซลล์ตรีรูปชนิดที่เคลือบและไม่เคลือบของ *B. longum*, *B. bifidum*, และ *B. infantis* ในสภาพเดี่ยวน้ำขี้อยู่ในระบบทางเดินอาหารของคนโดยไม่ใช้ออนไซน์ที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 310 นาที และ 4) เพื่อ

ประเมินการรอดชีวิตของเชลล์อิสระและเซลล์ตึงรูปหนานิคที่เคลื่อนและไม่เคลื่อนของ *B. longum*, *B. bifidum* และ *B. infantis* ในโภคินิคพาราเจ็ต ไวรัสและสเตรอริไวรัสที่อุณหภูมิ 4-5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ผลการศึกษาพบว่า เม็ดแบ่งมันสำปะหลังที่ผ่านกรรมวิธีการแช่เยือกแข็งแบบช้าจากทั้ง 3 ตราตินค้าจะมีลักษณะผิวเป็นปุ่ย มีรูพรุนขนาดใหญ่ และมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 57.04 ไมโครเมตร ตัวเม็ดแบ่งมันสำปะหลังที่ผ่านกรรมวิธีการแช่เยือกแข็งแบบเร็วจะมีผิวที่เรียบ มีรูพรุนขนาดเล็ก และมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 11.18 ไมโครเมตร สมบัติการยึดแน่นของเม็ดแบ่งมันสำปะหลังนั้นอยู่ทับบนคราครุพรุน และการดูดซับของเม็ดแบ่งมันสำปะหลัง โครงสร้างที่มีรูพรุนคล้ายฟองน้ำของเม็ดแบ่งมันสำปะหลังที่ผ่านกรรมวิธีการแช่เยือกแข็งแบบช้ามีสมบัติในการดูดซับและมีความสามารถในการกัดเก็บเชื้อ *Bifidobacterium* ได้มากกว่าเม็ดแบ่งมันสำปะหลังที่ผ่านกรรมวิธีการแช่เยือกแข็งแบบเร็ว เม็ดแบ่งมันสำปะหลังที่ผ่านกรรมวิธีการแช่เยือกแข็งแบบช้าจาก Special Saco® มีค่าความจุสูงสุด ($p \leq 0.05$) ในการตรึงรูปเชื้อ *Bifidobacterium* และได้ใช้ในการศึกษาต่อไป ปริมาณเชื้อสูงสุดของ *B. longum*, *B. bifidum* และ *B. infantis* ที่เม็ดแบ่งมันสำปะหลังหนึ่งเม็ดสามารถตรึงได้ถึง 2.6×10^9 , 3.9×10^9 และ 8.4×10^8 เชลล์ตามลำดับ จำนวนเชลล์ที่รอดชีวิตของ *Bifidobacterium* ตรึงรูปที่ผ่านกรรมวิธีการทำแห้งแบบเยือกแข็งแบบช้ามีค่าลดลงประมาณ 1 วงจรค่าล็อก การเคลื่อนด้วยฟิล์มนิดสองชั้นจากไขมันและโซเดียม酇ีนต์แสดงสมบัติไม่เด่นชัดในการเพิ่มการรอดชีวิตของเชลล์ *bifidobacteria* ตรึงรูปในโภคินิคพาราเจ็ต ไวรัสที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4-5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 สัปดาห์ และในสภาวะเดียวกันนี้ยังอยู่ในระบบทางเดินอาหารของคนที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 310 นาที จำนวนเชลล์ที่รอดชีวิตของเชลล์อิสระและเซลล์ตึงรูปหนานิคที่เคลื่อนหรือไม่เคลื่อนของ *B. longum*, *B. bifidum* และ *B. infantis* ในสภาวะเดียวกันนี้ยังอยู่ในระบบทางเดินอาหารของคนโดยไม่ใช้่อนไข้มีค่า 3 และ 3-5 ค่าล็อกต่อมิลลิลิตร ตามลำดับ การรอดชีวิตของเชลล์อิสระและเซลล์ตึงรูปหนานิคที่เคลื่อนหรือไม่เคลื่อนมีค่าสูงกว่า 6 ค่าล็อกต่อมิลลิลิตร หลังจากการเก็บรักษาในโภคินิคพาราเจ็ต ไวรัสและสเตรอริไวรัสที่อุณหภูมิ 4-5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 สัปดาห์

การตรึงรูป *B. longum*, *B. bifidum* และ *B. infantis* ในเม็ดแบ่งมันสำปะหลังที่ผ่านกรรมวิธีการแช่เยือกแข็งแบบช้า ร่วมกับการทำแห้งแบบเยือกแข็งของ Special Saco® ชนิดที่เคลื่อนหรือไม่เคลื่อนด้วยฟิล์มนิดสองชั้นจากไขมันและโซเดียม酇ีนต์ สามารถปักปูนเชื้อ *Bifidobacterium* จากสภาวะรุนแรงของระบบเดียวนะนี้ยังอยู่ในกระแสอาหารและสภาวะการเก็บรักษาในโภคินิคพาราเจ็ต ไวรัส หรือสเตรอริไวรัส

Thesis Title	Effect of Edible Bilayer Films from Sodium Caseinate and Fat on Survival of Immobilized <i>Bifidobacterium</i> in Tapioca Starch Beads	
Author	Miss Panida Rattanapitikorn	
Degree	Doctor of Philosophy (Food Science and Technology)	
Thesis Advisory Committee	Dr. Patcharin Raviyan	Chairperson
	Prof. Dr. Lech Ozimek	Member
	Asst. Prof. Dr. Phuriwat Leesawat	Member
	Dr. Chartchai Khanongnuch	Member

ABSTRACT

The objectives of this study, "Effect of Edible Bilayer Films from Sodium Caseinate and Fat on Survival of Immobilized *Bifidobacterium* in Tapioca Starch Beads" are: 1) to investigate the physical properties and the capacity to load *Bifidobacterium longum*, *Bifidobacterium bifidum*, and *Bifidobacterium infantis* of the freeze-dried-gelatinized tapioca starch beads (FDTB) obtained from slow (-20°C for 24 h) or quick freezing (-176°C for 5-10 min), and tapioca starch beads from three commercial brands of Golden Chef®, Special Sacoo® or Thaiworld®; 2) to compare the effects of coating materials; edible fats (palmitic acid, PANODAN®, and beeswax) and sodium caseinate, on viability of immobilized *B. longum*, *B. bifidum*, and *B. infantis*; 3) to determine the viable counts of free cells, non-coated and coated-immobilized *B. longum*, *B. bifidum*, and *B. infantis* stored in simulated gastrointestinal fluids without enzyme at 37°C for 310 min;

and 4) to evaluate the survival of free cells, non-coated, and coated-immobilized *B. longum*, *B. bifidum*, and *B. infantis* in pasteurized and sterilized yogurt stored at 4–5°C for 4 wk.

Three commercial brands FDTB from slow freezing (SF-FDTB) had a puffy surface with large pores (ca 57.04 µm, diameter) whereas the FDTB from quick freezing (QF-FDTB) had smooth surface with some of small pores (ca 11.18 µm, diameter). The adsorption capacity of SF- and QF-FDTB were affected by pore size and adsorption behavior of the beads. The sponge-like texture of the SF-FDTB promotes the rapid adsorption that results in higher capacity to hold bifidobacterial cells inside the beads when compared to that of the QF-FDTB. Special Sacoo®SF-FDTB showed the statistically ($p \leq 0.05$) highest capacity to load the tested bifidobacteria and was used for the followed tests. The maximum immobilization quantities of *B. longum*, *B. bifidum*, and *B. infantis* were 2.6×10^9 , 3.9×10^9 , and 8.4×10^8 cells per bead, respectively. Slow freeze-drying reduced the viable counts of the immobilized bifidobacteria for about 1 log-cycle. Edible bilayer films from fat and sodium caseinate did not show the significant efficiency to protect the immobilized bifidobacteria neither during storage in pasteurized yogurt at 4–5°C for 4 wk nor during incubation in simulated gastrointestinal fluids at 37°C for 310 min. The viable counts of free cells, and coated or non-coated immobilized bifidobacteria in simulated gastrointestinal fluids without enzyme were 3 and 3–5 log CFU/mL, respectively. The survival of free cells, coated, or non-coated immobilized bifidobacteria were more than 6 log CFU/mL after storage in sterilized yogurt at 4–5°C for 4 wk.

Immobilization of *B. longum*, *B. bifidum*, and *B. infantis* in the slow freeze-dried-gelatinized Special Sacoo® tapioca starch beads, with or without coatings with fat and sodium caseinate could protect the tested bifidobacteria effectively from the severe conditions of simulated gastrointestinal fluids and that of during storage in pasteurized or sterilized yogurt.